

50. Fra Repræsentanter „for Centralforeningen af Beværtere i Danmark“, „Korporationen af Beværtere i Kjøbenhavn og Omegn“, „Ølhandlerforeningerne af 1875 og 1885“, „Hotelværtforeningen af 1884“, „Restauratørforeningen i Kjøbenhavn af 1887“, og „Foreningen af Restauratører i Kjøbenhavns Amts nordre Virk“ om, at Ølfatten ikke maa komme til at overstige 7 Kr. pr. Tønde skattepligtigt Øl, eventuelt at Ølstatforhøjelsen udsættes, indtil Toldlovforslaget har fundet sin endelige Afgørelse. (Indbragt den 12te December 1896 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, C. Hage.)

Under Henvisning til Indholdet af tidligere indgivne Andragender senest i sidste Rigsdagssamling (Till. B. for 1895—96 Sp. 1073—74) udtale Andragerne, at naar det i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1897—98 bemærkes, at Forbruget af Bajerst Øl ved Skattepaalæget vil gaa ned med $\frac{1}{6}$, da er dette vistnok meget lavt sat. Medgangen vil snarere blive noget større, idet Nydelsen af alkoholholdige Drikke vil gaa fra Bajerst Ølet over paa andre Produkter. Den for Statskassen paaregnede Mer-Indtægt af henimod 1 Million vil derved formentlig gaa ned til ca. $\frac{1}{2}$ Million. Der vil imidlertid ikke være særlig Grund til, at der paalægges en national Industri som Ølbrggeriet en Skat, der vil forringe Produktionen og Omsætningen med $\frac{1}{6}$, og det saa meget mindre, som en Skat af 7 Kroner pr. Tønde allerede er saa stor, at intet andet Land i saa Henseende overtræffer Danmark. Stulde man mene, at andre Grunde talte for Skattepaalæget, idet man gennem dette skulde kunne indskrænke en overdreven Nydelse af en alkoholholdig Drik, da tager man sikkert fejl, idet den, der ikke har Raad til Køb af det mindre skadelige Bajerst Øl, vil søge en Erstatning for Nydelseslysten i Drikke, der ere langt stærkere og mere skadelige for Sundheden. Statskassens af Andragerne paaregnede Merindtægt af Ølstatforhøjelsen nemlig fra $\frac{1}{2}$ til 1 Million Kroner vil dog forhaabentlig ikke blive det ene afgørende ved Behandlingen af dette Spørgsmaal.

Uden paa nogen Maade at gavne Udruelighed og Moral har Ølfatten allerede nu paaført Beværterstanden og de med denne Stand ligestillede Medborgere et betydeligt Tab, og Forholdet vil forværre sig, naar der nu atter skal indtræde en Forhøjelse, og det saa meget mere, som særlig Detailhandlerne og Beværterne Aar for Aar føleligere mærke det økonomiske Tryk, der hviler paa Handel og Haandværk som en Følge af Stor-magasiners, Atieselfabers og Storkapitalens dominerende Indflydelse. For Beværterne, Ølhandlerne og andre, der forhandle Bajerst Øl, stiller det sig saaledes, at de ikke kunne bære Skattepaalæget. Denne maa derfor lægges over paa Konsumenterne, men det store Publikum gaar sikkert ugerne med til en Fordyrelse af Bajerst Ølet, der nu er bleven en Nationaldrik, som kun i de Tilfælde, hvor det nydes til Overmaal, gør Skade.

En Lov, der fastsætter, at Ølfatten ikke skal overstige de 7 Kr. pr. Tønde, vil blive modtagen med almindelig Tilfredshed og Andragerne bede derfor Regering og Rigsdag om at vedtage en saadan Lov, eventuelt om, at Ølstatforhøjelsens Strafftræden udsættes, indtil det store Toldlovsforslag har fundet sin endelige Afgørelse.

Et ligelydende Andragende er indgivet til Regeringen.

Udvalget gør ingen Indstilling.

51. Fra 25 Deltagere i Felttogene 1848—50 om en aarlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 12te December 1896 af Folketingsmanden for Ribe Amts 1ste Valgkreds, S. Sørensen).

Saa godt som alle Andragerne, der til Lands eller til Søs have deltaget i den næstvigste Treaarskrig, ere nu naaede til den Alder, der for de flestes Vedkommende umuliggør at kunne ved eget Arbejde drive et Erhverv, og ikke faa af dem sidde i smaa Aar. De bede nu om i deres Egenstaa af gamle Krigere og Fædrelandsforsvarere at faa en aarlig Understøttelse af Statskassen og minde i den Anledning om, at Kong